

VALSTYBĖS VAIKO TEISIŲ APSAUGOS IR ĮVAIKINIMO TARNYBA PRIE SOCIALINĖS APSAUGOS IR DARBO MINISTERIJOS

Biudžetinė įstaiga, A. Vivulskio g. 13, LT-03221 Vilnius, tel. (8 5) 2310928, faks. (8 5) 2310927,
el. p. info@vaikoteises.lt
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188752021

Socialinės globos įstaigų administracijoms

2015-08-28 Nr. TGS- 3466

DĖL ĮVAIKINTŲ VAIKŲ IŠLEIDIMO PAS ĮTĖVIUS

Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (toliau – Tarnyba) vadovaudamasi Tarnybos nuostatų, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2005-10-20 nutarimo Nr. 1114 (Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2012-10-31 nutarimo Nr. 1325 redakcija) 7 punktu, pagal kompetenciją užtikrina vaiko teisių apsaugą. Tarnyba, pagal savo kompetenciją siekdama aukščiau nurodyto tikslo – organizuoja Lietuvos Respublikoje įvaikinimą Lietuvos Respublikos piliečiams ir užsieniečiams (8.1.10. p.). Tarnyba siekdama tinkamai organizuoti be tėvų globos, likusio vaiko, įvaikinimo procedūrą Lietuvos Respublikos piliečiams ir užsieniečiams privalo bendradarbiauti su valstybės ir savivaldybių institucijomis bei įstaigomis, nevyriausybiniomis organizacijomis ir užsienio valstybių centrinės valdžios arba jų akredituotomis institucijomis dėl vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo (8.2.1. p.).

Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos 1989 m. lapkričio 20 d. Vaiko teisių konvencijos (toliau – Vaiko teisių konvencija) 3 straipsnis nustato, jog imantis bet kokių vaiką liečiančių veiksmų, nesvarbu, ar tai darytų valstybinės ar privačios įstaigos užsiimančios socialiniu aprūpinimu, teismai, administracijos ar įstatymų leidimo organai, svarbiausia – vaiko interesai. Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisėjų senatas 1999 m. gruodžio 31 d. nutarime Nr. 24 „Dėl įstatymų taikymo teismų praktikoje nagrinėjant įvaikinimo bylas“ nurodė, jog vaiko interesai – tai pirmiausia įstatymuose numatytos vaiko teisės ir galimybė šias teises įgyvendinti konkrečioje situacijoje.

Vaiko teisių konvencijos 16 straipsnis nustato, jog nė vienas vaikas neturi patirti savavališko ar neteisėto kišimosi į jo asmeninį, šeimyninį gyvenimą, buto neliečiamybę, susirašinėjimo paslaptį arba neteisėto kėsینimosi į jo garbę ir reputaciją. Vaikas turi teisę nuo tokio kišimosi ar kėsинimosi būti įstatymo ginamas. Ši pagrindinė vaiko teisė sistemiškai perkelta ir į Lietuvos Respublikos vaiko teisių apsaugos pagrindų įstatymo (Žin. 1996, Nr. 33-807) 10 straipsnis, kuris įtvirtina, jog vaikas turi teisę į asmeninį gyvenimą, bendravimą, susirašinėjimo slaptumą, į asmens neliečiamybę ir laisvę. Šias teises bei laisves saugo ir gina Lietuvos Respublikos Konstitucija, šis ir kiti įstatymai bei teisės aktai.

Vaiko teisių konvencijos Įgyvendinimo vadove (2002 m.) nurodoma, jog Vaiko teisių konvencijos 16 straipsnis reikalauja, kad vaiko gyvenimo privatumas būtų ginamas įstatymu. Vaiko teisių konvencijos 3 straipsnio 3 dalyje reikalaujama, kad už vaikų globą ir apsaugą atsakingos institucijos, tarnybos įstaigos laikytųsi kompetentingų institucijų nustatytų normų. Vaiko teisių konvencijos Įgyvendinimo vadove pažymima, jog „asmeniniai daiktai yra pagrindinis teisės į